

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Judecător: N.Pasecinic
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: L.Bulgac, Gr.Dașchevici, D.Manole

Î N C H E I E R E

27 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Procuratura Generală a Republicii Moldova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Străisteanu Gheorghe împotriva Procuraturii Generale a Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la informație și la examinarea cererii, obligarea examinării cererii și prezentării informației solicitate, precum și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2017, prin care s-au respins apelurile declarate de către Străisteanu Gheorghe și Procuratura Generală a Republicii Moldova și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 16 februarie 2017,

c o n s t a ț ă :

La 27 decembrie 2016, Străisteanu Gheorghe a depus cerere de chemare în judecată împotriva Procuraturii Generale a Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la informație și la examinarea cererii, obligarea examinării cererii și prezentării informației solicitate, precum și repararea prejudiciului moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a indicat că la 16 noiembrie 2016, prin intermediul poștei electronice, s-a adresat Procuraturii Generale cu cerere prealabilă, prin care a solicitat examinarea plângerii din 07 octombrie 2016 expediată Procuraturii Anticorupție și repararea prejudiciului cauzat.

A menționat Străisteanu Gheorghe că în demersul expedit prin intermediul poștei electronice, a solicitat confirmarea recepționării, data și numărul de înregistrare a prezentei cereri, însă recepționarea, data și numărul de înregistrare a cererii din 16

noiembrie 2016, nu i-a fost confirmată, iar angajații Procuraturii Generale nu au reacționat în nici un fel la solicitarea sa.

Indică reclamantul că la 21 noiembrie 2016, la fel a expedit, prin intermediul poștei electronice, o altă cerere în baza Legii privind accesul la informație, prin care a solicitat repetat, să fie informat despre data și numărul de înregistrare a cererii din 16 noiembrie 2016, însă cererea a fost lăsată fără răspuns.

Mai menționează Străisteanu Gheorghe că în acest fel, angajații Procuraturii Generale i-au încălcat dreptul la informație și dreptul la examinarea cererii din 21 noiembrie 2016 în termenul stabilit de lege.

Astfel, reclamantul relatează că cererea din 21 noiembrie 2016 nu a fost recepționată, înregistrată și examinată conform legislației în vigoare, fapt ce conduce la ignorarea termenului de 15 zile, o diposiție imperativă prevăzută expres de Legea privind accesul la informație, fiindu-i încălcat dreptul la informație, prevăzut de Constituția Republicii Moldova și Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Cu referire la cerința privind repararea prejudiciului moral, reclamantul a menționat că, prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluționarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcție de răspundere din cadrul ei, se repară integral de autoritatea publică, iar persoana cu funcție de răspundere va răspunde solidar în cazul intenției sau culpei grave.

Declară reclamantul că prejudiciul moral și material se află în legătură directă cu acțiunile contrare Legii cu privire la procuratură, fapt ce denotă că angajații Procuraturii Generale au acționat vădit ilegal, ignorând intenționat termenul prevăzut de lege pentru soluționarea cerințelor indicate în cererea din 21 noiembrie 2016 și furnizarea informației solicitate.

Totodată, reclamantul a relatat că informația solicitată a fost și este necesară pentru a fi prezentată în instanța de judecată, la examinarea unui alt dosar civil.

Estimează mărimea prejudiciului moral la suma de 2 600 lei, susținând că acesta a fost cauzat prin sentimente de frustrare cauzate de caracterul ilegal al acțiunilor persoanelor cu funcție de răspundere din cadrul Procuraturii Generale comise vădit contrar legislației, în suferințe continue din cauza nenumăratelor ilegalități comise în privința sa de către angajații Procuraturii.

Solicită Gheorghe Străisteanu, constatarea încălcării dreptului său la informație și dreptul la examinarea cererii din 21 noiembrie 2016 în termenul stabilit de lege; obligarea Procuraturii Generale să examineze cererea din 21 noiembrie 2016 în strictă conformitate cu prevederile legislației în vigoare și să-i prezinte informația solicitată; încasarea de la Procuratura Generală a sumei de 2 600 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin încălcarea dreptului la examinarea în termenul prevăzut de lege a cererii din 21 noiembrie 2016 și prin refuzul de a furniza informația solicitată.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 16 februarie 2017, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Străisteanu Gheorghe. S-a constatat încălcarea dreptului la informație și la examinarea în termenul stabilit de lege a cererii lui Gheorghe Străisteanu din 21 noiembrie 2016 de către Procuratura Generală și s-a obligat Procuratura Generală să examineze cererea lui Gheorghe Străisteanu din 21 noiembrie 2016 și să emită răspuns. În rest, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 20 februarie 2017, Străisteanu Gheorghe, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 16 februarie 2017, solicitând casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

Totodată, la 06 martie 2017, Procuratura Generală a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 16 februarie 2017, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii lui Străisteanu Gheorghe.

În susținerea concluziei care a format convingerea admiterii în parte a acțiunii, instanțele judecătorești au reținut prevederile art. art. 4 alin. (1), 6 alin. (1), (3), 10 alin. (2) și (3), 11 alin. (1) lit. 1), 15 alin. (1) și (3), 16 alin. (1), 21 alin. (1) și 23 alin. (1) al Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000 în coroborare cu art. art. 7, 8, 9 ale Legii nr. 190 din 19 iulie 1994, art. 1422 Cod civil, care reglementează aspecte ce țin de principiile, condițiile, căile și modul de realizare a accesului la informațiile oficiale, aflate în posesia furnizorilor de informații.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele cauzei, instanțele au subliniat că, Procuratura Generală nu a respectat termenul stabilit de lege pentru examinarea cererii de acces la informație depusă de Străisteanu Gheorghe, or, la caz s-a stabilit că, cererile de acces la informație au fost depuse la 16 noiembrie 2016, și respectiv, 21 noiembrie 2016.

Prin urmare, au fost apreciate critic alegațiile invocate de Procuratura Generală precum că la adresa electronică a Procuraturii Generale nu au parvenit cererile depuse de Străisteanu Gheorghe, deoarece prin extrasul din poșta electronică a ultimului rezultă cert că cererile respective au fost depuse, iar Procuratura Generală le-a recepționat.

Concomitent instanțele de judecată, în partea respingerii cererii de chemare în judecată, au remarcat că Străisteanu Gheorghe nu a prezentat probe plauzibile care ar demonstra suportarea de către acesta a prejudiciilor fizice și psihice determinate de omisiunea adusă de pârât, precum și nu a indicat care drepturi personale nepatrimoniale în sensul art. 1422 Cod civil, i-au fost lezate prin inacțiunile pârâtului.

La 30 octombrie 2017, Procuratura Generală a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În susținerea recursului, Procuratura Generală a invocat ilegalitatea și netemeinicia hotărârilor instanțelor de judecată ierarhic inferioare.

De asemenea a indicat că, instanțele ierarhice inferioare nu au luat în considerație ca probă extrasul din registrul electronic de intrare a documentelor Procuraturii Generale pentru perioada 15 noiembrie 2016 – 25 noiembrie 2016.

Recurentul și-a întemeiat prezenta cerere de recurs în baza art. 10 alin. (1) al Legii cu privire la petiționare, și anume, că petițiile ce nu întrunesc condițiile prevăzute la alin. (1) se consideră anonime și nu se examinează.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum rezultă din actele cauzei copia decizie instanței de apel din 29 iunie 2017 a fost expediată pentru cunoștință în adresa părților, inclusiv și în adresa recurentului, Procuraturii Generale la 09 octombrie 2017, fapt ce se confirmă prin

copia scrisorii de însoțire (f.d. 95), însă dovezi privind recepționarea acesteia, lipsesc la materialele cauzei.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 30 octombrie 2017, în termen.

La 28 noiembrie 2017, în adresa intimatului Străisteanu Gheorghe a fost expediată copia recursului declarat de Procuratura Generală cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La rândul său, Străisteanu Gheorghe nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de Procuratura Generală în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Procuratura Generală nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Procuratura Generală.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Procuratura Generală a Republicii Moldova, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva